

Iš knygos „Search for Sri Krsna, Reality the Beautiful“;

Anapus dvasios „Eik gilyn“;

Tuomet Ramananda Raya tarė: jnane prayasam udapasya namanta eva: „Labai sunku atsisakyti pažinimo žavesio.“ Mes galvojame: „Aš pirma noriu viską suprasti, o tuomet pradėsiu veikti.“ Čia slypi išskaičiavimai ir įtarimas. Prieš pradėdami veikti, mes norime viską iki galo žinoti, tik tuomet rizikuosime savo kapitalu. Ego, „Aš“ yra labai stiprus, ir jis nori gauti ataskaitą apie nuostolius ir pelną. Jis galvoja: „Aš esu šeimininkas. Raktai mano rankose ir aš noriu išbandyti viską, aš noriu viską žinoti. Aš noriu žinoti, kas man tinka.“ Taigi, mes galvojame, kad esame šeimininkai, ne tarnai, ir klausimus užduodame iš šeimininko pozicijos.

Bet turime atsisakyti šio į apskaičiavimus linkusio mąstymo, jei iš viso norime pakliūti į Viešpaties karalystę, kur viskas aukščiau už mus. Niekas ten nesivargins ir neis mums aiškintis, manydami, kad esame jų šeimininkai. Jie nepatikins mūsų, sakydami: „Taip, čia nebus jokių nuostolių; tavo pelnas bus didelis.“ Mes galime manyti: „Aš esu nepriklausoma atskira esybė, todėl man sąskaitoje neturi būti nuostolių. Aš turiu būti čia aukštai pakelta galva,“ bet tai neveikia. Mes galime eiti ten kaip vergai, ne kaip šeimininkai. Reikalingas toks mąstymas: Mes turime nulenkti savo galvas. Mes nežygiuosime ten visur aukštai pakeltomis galvomis, nes viskas ten aukštesnės kokybės, nei mes patys.

Dieviška vergystė

Taigi, mums reikia pakliūti į šį transcendentinį kraštą, kur netgi žemė, vanduo, oras ir ką bepamatytume, yra padaryta iš aukštesnės materijos, nei ta, iš kurios padaryti mes. Jie visi yra guru, o mes – mokiniai. Jie visi yra šeimininkai, o mes tarnai. Mums reikia patekti į kraštą, kur visi yra mūsų šeimininkai. Mes turime paklusti, tokia bus mūsų tikroji kvalifikacija. Ką mums lieps daryti, tą mes ir darysime; turėsime daryti. Nereikės ten labai stipriai įtempti savo smegenis. Smegenims ten nėra vietos, nes jie visi turi geresnes smegenis nei mes. Mūsų smegenys ten nereikalingos, reikalingos tik mūsų rankos. Ten reikalingas tik vergiškas darbas. Smegenų ten pakanka. Jei norime, mes galime pakliūti į šį kraštą. Šis kraštas mums reiškia vergystę. Taigi, mes ruošiamės su pasibjaurėjimu atmesti savo smegenis, ir pasiėmę vien savo širdis, mes turime artėti ir įžengti į šį kraštą.

Mes turime manyti: „Aš esu nereikšmingas, kaip uodas,“ taip manė Viešpats Brahmā, kai jis nuvyko į Dvaraką aplankyti Viešpaties Krišnos. Be to, visa tai ne kuriam laikui, ne tam, kad pabūti nuolankiam, pabaigti savo darbą ir tuomet grįžti atgal. Ne. Mes turime amžiams pripažinti tokią nereikšmingą padėtį. Žinoma, mes galime tikėtis, kad mus pamokys Krišnos sąmonės: kokia ji gera, kokia nuostabi ir kaip ji mums tinka. Mums leis pariprašną: nuoširdžius klausimus. Transcendentinėje karalystėje visi yra mūsų draugai. Jie visi ateis padėti mums, padės suprasti, kad atsidavimo tarnystė yra graži ir kad Krišnos sąmonė yra geriausia gyvenimo forma. Turime vertinti savo siekį ir ketinimų tyrumą, o ne mūsų išorišką padėtį. Verbuotojai iš anos pusės vertins mūsų ketinimų tyrumą, o ne mūsų dabartinę padėtį bei galimybes.

Ir nors atrodytų, kad mes ruošiamės būti vergais, rezultatas bus visiškai priešingas. Jei jūs galite užimti tokią paklusimo ir vergystės poziciją, tuomet Tas, kurio niekas niekada nenugali, bus įveiktas. Draugai ateis jums padėti; sadhu ateis jums paaiškinti, kad mes turime tapti vergais, kad Krišna labai myli savo vergus. Jis yra vergų šeimininkas, o kartais Jis nori tapti savo vergų vergu (gopi-bhartuh pada-kamalayor dasadasanudasah). Tokia yra sėkmės paslaptis ir su tokia nuotaika mes galime pasiekti didžiausią naudą.

Šri Čaitanja Mahaprabhu pasakė Ramananda Rayui: „Taip, tai tiesa. Nenugalimą nugali atsidavimas. Mes galime Jį sučiupti. Aš sutinku, kad tai yra dieviškos meilės pradžia: Duodami, mes galime gauti tiek, kiek rizikuojame. Kuo labiau rizikuojame savimi, tuo daugiau galime tikėtis iš šios nenugalimos begalybės.“ Šri Čaitanja Mahaprabhu tarė: „Aš manau, kad tai yra śuddha-bhakti – tyros atsidavimo tarnystės pradžia. Bet eik gilyn.“